

PISMO RIMLJANOM

Ignacij, imenovan tudi Teofor, Cerкви, ki je dosegla usmiljenje v veličastvu najvišjega Očeta in Jezusa Kristusa, njegovega edinega Sina, in je ljubljena ter razsvetljena v volji tistega, ki je hotel vse, kar biva, po veri in ljubezni Jezusa Kristusa, našega Boga; Cerкви, ki ima tudi prvenstvo na območju rimskega ozemlja; Cerкви, ki je vredna Boga, spoštovanja, blagrovanja, hvale, uspeha, čistosti, ki tudi predseduje v ljubezni in se ravna po Kristusovi postavi, ki nosi Očetovo ime, ki jo tudi pozdravljam, v imenu Jezusa Kristusa, Očetovega Sina. Vsem, ki so zedinjeni po mesu in duhu v vsaki njegovi zapovedi, neomajno izpolnjeni z Božjo milostjo in očiščeni vsake tuje barve – v Jezusu Kristusu najlepši pozdrav brez graje.

1.1. Prosil sem Boga in sem dobil, kar sem zelo želel prejeti, da bi namreč videl vaša častitljiva obličja ... ; kajti zvezan v Jezusu Kristusu upam, da vas bom pozdravil, če bo Volja, da bom spoznan za vrednega bivati do konca. 2. Začetek je namreč dobro pripravljen, če bom le dosegel milost neoviranega prejetja svojega deleža. Kajti bojim se vaše ljubezni, da bi mi škodovala, saj je vam lahko storiti, kar hočete, jaz pa težko postanem deležen Boga, če mi vi ne prizanese.

2. 1. Nočem namreč, da bi ugajali ljudem, ampak Bogu, kakor mu tudi ugajate. Kajti jaz ne bom nikdar imel tako ugodne priložnosti, da postanem deležen Boga, in tudi vi ne morete zastaviti svojega imena za boljše delo kot za to, da molčite. Če boste o meni molčali, bom jaz Božja beseda; če pa vzljubite moje meso, bom spet prazen zvok. 2. Ne ponudite mi več kakor to, da se darujem Bogu, dokler je žrtvenik še pripravljen, tako da boste v ljubezni postali zbor in zapeli (hvalnico) Očetu v Kristusu Jezusu, ker je Bog imel sirskega škofa za vrednega, da se znajde na Zahodu, potem ko ga je poklical z Vzhoda. Lepo je, da zatonem od sveta k Bogu, da vzdidem Vanj.

3. 1. Nikoli niste nikomur zavidali, ampak ste druge poučevali. Jaz pa hočem, da bi bilo tudi to zanesljivo, kar zapovedujete, ko učite. 2. Le prosite za mojo moč, zunaj in znotraj, da ne bom samo govoril, ampak tudi hotel, da se ne bom samo imenoval kristjan, ampak bom (za kristjana) tudi spoznan. Kajti če bom spoznan, se lahko tudi imenujem in sem zvest takrat, ko se več ne bom kazal v svetu. 3. Nič, kar se kaže, ni dobro/lepo. Kajti naš Bog Jezus Kristus se bolj kaže, ko je v Očetu. Krščanstvo – ko ga sovraži svet – ni stvar prepričevanja, ampak veličastja.

4. 1. Vsem Cerkvam pišem in vsem naročam, da rad umrem za Boga, če tega vi ne preprečite. Prosim vas, ne bodite zame neumestna naklonjenost! Pustite me, da bom hrana zverem, po katerih lahko dosežem Boga! Božje zrno sem in zobje zveri naj me zmeljejo, da bom spoznan za čist Kristusov kruh. 2. Rajši se dobrikajte zverem, da mi postanejo grob in ne pustijo prav nič od mojega telesa, tako da ne bom komu v nadlego, ko zaspim. Tedaj bom v resnici učenec Jezusa Kristusa, ko svet ne bo videl niti mojega telesa. Prosite zame Kristusa, da bom po tem orodju žrtev Bogu. 3. Ne zapovedujem vam kakor Peter in Pavel. Onadva sta apostola, jaz obsojenec; onadva svobodna, jaz doslej suženj. Če bom trpel, bom postal osvobojenec Jezusa Kristusa in bom vstal v Njem, svoboden. In zdaj, v vezeh, se učim ničesar ne želeti.

5. 1. Od Sirije do Rima se borim z zvermi, na suhem in na morju, ponoči in podnevi, privezan k desetim leopardom, namreč k oddelku vojakov, ki postajajo vse hujši, čeprav so deležni marsičesa dobrega. V njihovih krivicah se sicer bolj in bolj učim, a zaradi

tega nisem opravičen. 2. O da bi mi koristile zveri, ki so mi pripravljene! Želim, da bi se izkazale za hitre. Še dobrikal se jim bom, da me hitro požrejo, ne kakor se nekaterih preplašene niti dotakniti niso upale. In če me same ne bodo hotele, jih bom jaz prisilil. 3. Odpustite mi! Kaj mi koristi, vem jaz sam. Zdaj začnjam biti učenec. Nobena vidna in nevidna stvar naj si ne prizadeva zame, da bom tako dosegel Jezusa Kristusa! Naj pride nadme ogenj in križ in tolpe zveri, naj raztrosijo moje kosti, naj mi zdrobijo ude, naj mi zmeljejo celo telo, naj pridejo nadme zlobne hudičeve kazni – samo da dosežem Jezusa Kristusa.

6. 1. Nič mi ne bodo koristili vsi konci sveta, nič kraljestva tega veka. Zame je bolje/lepše, da umrem v Jezusa Kristusa, kakor da kraljujem nad vsemi konci zemlje. Njega iščem, ki je za nas umrl; Njega hočem, ki je za nas vstal. Toda čaka me rojstvo. 2. Prizanesite mi, bratje! Ne branite mi zaživeti, ne želite si, da umrem! Ko želim biti Božji, me ne izročajte svetu in ne prevarajte me s snovjo! Pustite me, da prejmem čisto Luč! Ko pridem tja, bom človek. 3. Dovolite mi, da sem posnemovalec trpljenja svojega Boga! Kdor ima Njega v sebi, mora doumeti, kar hočem, in imeti sočutje z menoj, saj ve, kaj me teži.

7. 1. Vladar tega sveta me hoče ugrabiti in uničiti moj namen, (usmerjen) k Bogu. Nihče izmed vas naj mu torej ne pomaga; rajši bodite moji, to je: Božji. Ne imejte v ustih Jezusa Kristusa, medtem ko bi v srcu hrepeneli po svetu! Zavist naj ne prebiva v vas! 2. Tudi če bi sam prišel in vas prosil, mi ne verjemite, ampak verjemite rajši temu, kar vam pišem. Živ namreč pišem, a si želim umreti. Moja ljubezen je križana in v meni ni ognja, ki ljubi snov. V meni je živa in govoreča voda, ki mi od znotraj govori: »Semkaj k Očetu!« 3. Ne veselim se minljive hrane niti naslad tega življenja. Božji kruh hočem, ki je telo Jezusa Kristusa, iz Davidovega rodu; in za pijačo hočem njegovo kri, ki je nepropadljiva ljubezen.

8. 1. Nič več nočem po človeško živeti. To pa se bo zgodilo, če boste vi hoteli. Morate to hoteti, da boste tudi vi hoteni. 2. Kratko je pismo, s katerim vas prosim; verjemite mi. Jezus Kristus vam bo razodel, da govorim resnico, On, nelažniva usta, po katerih je Oče izgovarjal resnico. 3. Prosite zame, da (to) dosežem! Ne pišem vam v skladu s svojim mesom, temveč po Božji volji. Če bom trpel, ste (to) hoteli vi; če bom kot neprimeren izvržen, ste me sovražili.

9. 1. Spominjajte se v molitvi sirske Cerkve, ki ima namesto mene za pastirja Boga. Samo Jezus Kristus bo njen škof in vaša ljubezen. 2. Jaz se sramujem, da bi se uvrstil mednje; saj tega tudi nisem vreden, ker sem zadnji med njimi in negodnik. Toda dosegel sem milost, da sem nekdo, če bom dosegel Boga. 3. Pozdravlja vas moj duh in ljubezen Cerkva, ki so me sprejele v imenu Jezusa Kristusa, in to ne tako, kakor da bi samo potoval mimo. Kajti celo Cerkve, oddaljene od moje poti – kar zadeva pot v območju mesa – so pred menoj hodile od mesta do mesta.

10. 1. Pišem vam to iz Smirne po Efežanih, ki so nadvse vredni blagrovanja. Z menoj je ob mnogih drugih tudi Krok, ime, ki v meni zbuja hrepenenje. 2. Prepričan sem, da ste slišali o tistih, ki so šli pred menoj iz Sirije v Rim, v Božje veličastvo. Povejte jim, da sem blizu. Vsi so namreč vredni Boga in vas. Spodobi se torej, da jih v vseh ozirih poživate. 3. Pišem vam pa to deveti dan pred septembrskimi kalendami. Bodite pozdravljeni, do konca stanovitni v Jezusu Kristusu!

Prevedla Fran Omerza in Gorazd Kocijančič.